

Тема 2. Міжнародна система фінансів.

Питання:

- 1. Світові фінанси. Структура міжнародної системи фінансів.**
- 2. Фінансові центри.**
- 3. Світовий фінансовий ринок.**
- 4. Біржа.**
- 5. Ціноутворення.**

Міжнародна фінансова система є складовою частиною і однією з найбільш складних сфер світового господарства . У ній зосереджені проблеми світової і національних економік , розвиток яких історично йде паралельно і має тісний взаємозв'язок , тим більше при сьгоднішніх темпах глобалізації . Міжнародні зв'язки немислимі без налагодженої системи фінансових відносин . Світова фінансова система - це економічні відносини , пов'язані з функціонуванням світових грошей і обслуговують різні види взаємозв'язків між країнами (зовнішня торгівля , вивіз капіталу , інвестування , надання позик і субсидій , науково-технічний обмін , туризм , і ін.).

1. Розвиток і стабільне функціонування міжнародної фінансової системи обумовлено зростанням продуктивних сил, створенням світового ринку , поглибленням міжнародного поділу праці, формуванням світової системи господарства , інтернаціоналізацією господарських зв'язків . У сучасному світі економіки всіх стран тісно взаємопов'язані . Так, фінансовий криза в одній країні може нести загрозу економічній стабільності багатьох країн світу. Банкрутства, боргові мораторії , дефолти в одній конкретній країні можуть викликати обвали курсів акцій і валют, біржові потрясіння , неплатежі , зліт цін і інші порушення всюди в світі. Особливо актуально це на сучасному етапі розвитку світової фінансової системи , коли провідні економісти світу б'ють на сполох з приводу різкого погіршення і загрози кризи світової економіки на тлі можливої рецесії в США. США займає провідну роль на світовій фінансовій арені . Це пов'язано з тим, що долар визнаний світовий резервної валютою . Вся робота будь-

якої фінансової системи полягає з кредитів і боргових відсотків . Верхівка системи починається з Міжнародного валютного фонду , який видає кредити іншим країнам і отримує їх назад вже з відсотком. Таким чином, капітал зростає і продовжує лунати в вигляді кредитів . Подальша сума кредитів збільшується , а разом з сумою зростає і відсоток. За роботу фінансової системи держави відповідають банки, які точно також видають кредити і отримують їх з відсотком. Система отримує величезні суми , які дають потенційне розвиток всієї економіки держави , але є і зворотна сторона медалі . Постійне кредитування збільшує позичковий відсоток. Використовуючи послуги світової фінансової системи - держави , організації , банки і люди заганяють себе в борги і залишаються повинні величезні суми . Стосується це НЕ тільки бідних людей або малорозвинених стран , в боргах залишаються все. Чи не для кого ні секрет, що самий великий зовнішній борг у Сполучених Штатів Америки, тим не менш , Америка залишається однією з наймогутніших країн світу, а долар є головною світовою валютою . Так влаштована ця система і ми змушені жити по цим правилам. Фінансова система існує за рахунок капіталу і кредитного відсотка, а верхівкою цієї структури є установи , які формують цей капітал . Саме ці установи і організації завжди будуть знаходитися в найвигідніших позиціях , а ті, хто буде користуватися цим капіталом , будуть залежати від цих установ . Таким чином формується фінансова піраміда , в якій є ті хто виробляють капітал і ті хто їм користується . Саме з - за цього і виникає більшість проблемних моментів . Основні недоліки фінансової системи : • кожен , хто хоче скористатися послугами фінансової системи , зобов'язаний переплачувати вартість таких послуг в кілька разів. Вартість збільшується з - за кредитного відсотка, націнки і податків ; • як уже згадувалося, фінансова система породжує борги , в яких виявляються країни і установи . З - за цих боргів виникають фінансові кризи ,

і якщо система продовжить рухатися в тому ж напрямку , то в майбутньому можна очікувати світової фінансовий криза ; • фінансова система притупила почуття людей і поставила заробіток грошей на першу позицію . Світове виробництво націлене тільки на заробіток грошей і знищує інші цінності (природу, флору, екологію); • збільшується зростання цін . З - за швидко зростаючого кредитного відсотка, позичальники НЕ встигають зробити необхідну суму для повернення . З - за цього їм доводиться піднімати власні ціни . Іронія долі в тому, що 80% загального капіталу знаходиться у володінні 20% людей. Ця група володіє незліченним кількістю грошей і задає основні правила світової гри . Ці люди створюють капітал , володіють їм і змушують все інше населення їм користуватися . Однак вічним цей процес НЕ буде , можливо , коли-небудь ця система просто вичерпає себе і вилетіть в щось інше . Можна з упевненістю сказати , що світова фінансова система йде до свого трагічного фіналу . Якщо нічого НЕ зробити , то світу загрожує фінансовий криза , який викличе ряд жахливих наслідків . Якщо зробити заходи і проаналізувати весь наявний досвід , систему можна врятувати і перетворити у що -то більш корисне . Якщо пофантазувати , то можна придумати такі дії , які теоретично можливо втілити в життя : 1. В першу чергу , потрібно зменшити цінність грошей і направити їх в постійний виробничий оборот. Але знизити цінність вкрай важко , не обхідно прибрати кредитний відсоток. Але навіть прибравши відсоток, гроші все одно залишаться в руках 20% населення . Зараз в світі з'являються криптовалюта , готівкові гроші конвертуються на банківські рахунки , а кругом використовуються електронні платежі . Можливо , в майбутньому готівки грошей і зовсім НЕ буде , а ми будемо користуватися тільки електронної валютою . Щоб прибрати позичковий відсоток, можна ввести податок на простий по банківським рахункам . Таким чином, на банківські рахунки накладался б податок , що стимулює людей витратити гроші і відправляти їх в

оборот. Податок який нараховується на рахунку , відправлявся б не в скарбничку банківських установ , а прямо в казну держави . Така схема знизила б цінність кредиту і зменшила позичковий відсоток. А постійне використання грошей збільшило б товарообіг. За рахунок високого товарообігу збільшилася б купівельна спроможність , яка в свою чергу стимулювала б все решта галузі держави . Через якийсь - то час , потреба в кредитах і відсотках відпала б зовсім . Підприємства і люди за рахунок грошового достатку не потребували б більше в позиках . 2. Наступний етап повинен торкнутися систему оподаткування . Всі податки необхідно зняти з виробників і накласти на споживачів . Безумовно , така політика буде прийнята вкрай негативно, але якщо замислитися з іншого боку - система повністю зрівняє класове нерівність . Люди, які багатші і більше споживають - будуть платити в кілька разів більше податків , ніж більш бідне населення . З часом нерівність б повністю зникло , фінансове стан бідних людей покращився б , а багатих - погіршився . 3. Відштовхуючись від двох перших пунктів , можна зробити висновок , що виробництво в світі значно б зросла , що знову - таки позначиться на проблемі екології . У зв'язку з цим , можна було б створити різні податкові збори в підтримку і відновлення природного світу. На організації , які знищують і шкодять природі , ввести податок . Більшість установ перейшло б на більш безпечну систему виробництва , яка НЕ шкодила б екології . Міжнародна фінансова система є складовою частиною і однією з найбільш складних сфер світового господарства . У ній зосереджені проблеми світової і національних економік , розвиток яких історично йде паралельно і має тісний взаємозв'язок , тим більше при сьгоднішніх темпах глобалізації . Міжнародні зв'язки немислимі без налагодженої системи фінансових відносин .

Світова фінансова система

- це економічні відносини , пов'язані з функціонуванням світових грошей і обслугов

ують різні види взаємозв'язків між країнами (зовнішня торгівля , вивіз капіталу , інвестування , надання позик і субсидій , науково-технічний обмін , туризм, і ін .).

Розвиток і стабільне функціонування міжнародної фінансової системи обумовлено зростанням продуктивних сил, створенням світового ринку , поглибленням міжнародного поділу праці, формуванням світової системи господарства , інтернаціоналізацією господарських зв'язків .

У сучасному світі економіки всіх стран тісно взаємопов'язані . Так, фінансовий криза в одній стране може нести загрозу економічній стабільності багатьох стран світу. Банкрутства, боргові мораторій , дефолти в одній конкретній стране можуть викликати обвали курсів акцій і

валют, біржові потрясіння , неплатежі , зліт цін і інші порушення всюди в

світі. Особливо актуально це на сучасному етапі розвитку світової фінансової системи , коли провідні економісти світу б'ють на

СПОЛОХ з

приводу різкого погіршення і загрози кризи світової економіки на

тлі можливої рецесії в

США. США займає провідну роль

на світовій фінансовій арені . Це пов'язано з

тим, що долар визнаний світовий резервної валютою .

1. Світові фінанси. Структура міжнародної системи фінансів.

Світові фінанси виникли в

результаті,

з одного боку , поширення фінансових відносин на світогосподарські зв'язку , а з іншого -

з'явилися наслідком появи і розвитку фінансової підсистеми світової економіки . Бу

дучи частиною світової економіки , вони представляють собою сукупність фінансових

ресурсів світу,

то є фінансових ресурсів країн світу

з їх фінансовими організаціями , міжнародних організацій та міжнародних фінансових

центрів світу, всіх фірм легального бізнесу і всього населення Землі , що

перевищує , як відомо , 7 млрд чол .

[Нажмите сюда для увеличения размера](#)

[Оригинал в новом окне](#)

[картинки](#)

Міжнародна фінансова система являє собою сукупність національних економік різних стран . Національну фінансову систему утворюють регульовані фінансові відносини і фінансові установи , які здійснюють мобілізацію грошових коштів і їх розподіл в зв'язку з фінансуванням і кредитуванням народного господарства конкретної країни .

Світові фінансові потоки - міждержавне рух грошових коштів , яке обслуговує міжнародний товарний оборот і міжнародне рух капіталу . У світовому господарстві постійно відбувається перелив грошового капіталу , що формується в процесі кругообігу капіталу . Стрижнем світових фінансових потоків є матеріальні процеси відтворення . На обсяг і напрямок цих потоків впливає ряд факторів :

- стан економіки
- взаємна лібералізація торгівлі
- структурна перебудова в економіці

Світові фінансові потоки обслуговують рух товарів , послуг і міжстранове перерозподіл грошового капіталу між конкуруючими суб'єктами світового ринку . Крім того, вони подають сигнали про стан кон'юнктури , які служать орієнтиром для прийняття рішень менеджерами.

Рух світових фінансових потоків здійснюється за наступним основним каналам: 1. валютно кредитне і розрахункове обслуговування купівлі -продажу товарів і послуг 2. зарубіжні інвестиції в основний і оборотний капітал 3. операції з цінними паперами та різними фінансовими інструментами 4. валютні операції 5. перерозподіл частини національного доходу через бюджет у формі допомоги країнам, що розвиваються країнам і внесків держав в міжнародні організації та ін .

2. Фінансові центри

Світові фінансові центри - діючий міжнародний ринковий механізм , який служить засобом управління світовими фінансовими потоками. Світові фінансові центри - Лондон, Нью-Йорк, Цюрих , Франкфурт-на-Майні, Люксембург, Сінгапур і ін . Світові фінансові центри - центри зосередження банків і спеціалізованих кредитно фінансових інститутів , що здійснюють міжнародні валютні , кредитні і фінансові операції , операції з цінними паперами, золотом.

Світові фінансові центри , де кредитні установи здійснюють операції в основному з нерезидентами в іноземній для даної країни валюті , дістали назву фінансових центрів "офшор". Такі фінансові центри служать також додатковим притулком , оскільки операції на них не обкладаються місцевими податками і вільні від валютних обмежень . В даний час в 13 світових фінансових центрах зосереджено більше 1000 філій і відділень іноземних банків .

[Нажміть сюди для збільшення розміру](#)

[Оригінал в новому вікні](#)

[картинки](#)

Лондон

Лідерство більш ніж по 80% показників .

Плюси : співробітники ,

доступ

до ринків (ЄС, Східна Європа , Росія , Близький Схід), фінансове регулювання .

Проблеми :

ставки податку на прибуток , транспортна інфраструктура , операційні витрати .

Нью Йорк

Лідерство більш ніж по 80% показників .

Плюси : співробітники і ринок США.

Мінуси : фінансове регулювання , в зокрема , закон Сарбейнса-Окслі .

Гонконг

Успішний регіональний центр. Відмінні результати по більшості показників , в зокрема в регулюванні . Високі витрати НЕ знижують конкурентоспроможність . Реальний кандидат на перетворення в глобальний фінансовий центр.

Сінгапур

Сильний центр по більшості показників , в зокрема по регулюванню банківської сектора. Мінуси : загальна конкурентоспроможність . Другий найбільший фінансовий центр Азії .

Цюріх

Сильний спеціалізований центр. Ніша - обслуговування багатих клієнтів (private banking) і управління активами.

Мінуси : невеликий пул професіоналів і невисока загальна конкурентоспроможність .

Франкфурт на Майні

Сильний центр по більшості показників , в зокрема по регулюванню банківської сектора. Місце , де розміщена Штаб-квартира Європейського Центрального Банку.

3. Фінансовий ринок

Фінансовий ринок - організована інституційна структура для створення фінансових активів і обміну фінансовими активами. Фінансовий ринок орієнтований на мобілізацію капіталу , надання кредиту , здійснення обмінних грошових операцій . Основним регулюючим органом національного фінансового ринку є Центральний банк країни . Сукупність попиту і пропозиції на капітал кредиторів і позичальників різних країн утворює світової фінансовий ринок .

Фінансові ринки можна умовно поділити на основні сегменти :

ринок облігацій (Bond Market)

- ринок різного роду зобов'язань від корпоративних до державних з різними термінами виконання
товарний ринок (Commodities Market) - ринок , на якому торгується сировину і так назвати " біржові " товари

фондовий ринок (Stock Market)

на якому здійснюються операції з акціями по первинному розміщенню (IPO) і їх вторинному перерозподілу . Це відбувається на біржах або через ОТС

міжнародний валютний ринок форекс (currency),

на якому здійснюються валютообмінні операції , як в режимі ОТС, т. е. Банк - Банк, так і на централізованих регульованих біржах (ETM)

ринок деривативів (Derivatives Market)

- ринок фінансових інструментів , вартість яких є похідною від вартості і характеристик інших фінансових інструментів

[Нажмите сюда для увеличения размера картинки](#) [Оригинал в новом окне](#)

Вищевказані фінансові ринки взаємопов'язані рухом капіталів і тому надають сильне вплив один на одного. Звичайно, взаємовплив цих ринків НЕ є процесом лінійним і однозначним . На валютний ринок форекс особливо надають вплив товарний ринок , ринок облігацій і деривативів . А форекс , відповідно , впливає на них.

Банки залучають короткостроковий капітал на ринку міжбанківського кредиту . Загальновизнаним у світі орієнтиром ціни на такого роду кредити служить ставка пропозиції на Лондонському міжбанківському ринку (LIBOR).

В останні два десятиліття ринок похідних фінансових інструментів був найбільш швидкозростаючим . Найбільш відомим організованим ринком подібних активів

є Чиказька товарна біржа (CME), Чиказький рада торгівлі (CBT)
і Лондонська міжнародна біржа фінансових ф'ючерсів (LIFFE).

Згідно даним журналу Forbes 24% мільярдних станів зроблено людьми, що займаються бізнесом на світових фінансових ринках .

4 Біржа

Біржа (нід . Beurs , ньому . Borse , фр . Bourse , італ . Birsa , ісп . Bolsa , англ . Exchange) - юридична особа , що забезпечує регулярне функціонування організованого ринку товарів , валют, цінних паперів і похідних фінансових інструментів . Раніше біржею називали місце або будівля , де збираються в певні години торгіві люди і посередники , біржові маклери для укладення угод з цінними паперами або товарами.

Біржа - організує , системоутворююча частина ринкової структури . Завдання біржі - НЕ постачання економіки сировиною , капіталом , валютою , а організація , впорядкування , уніфікація ринків сировини , капіталу і валюти . З допомогою біржового механізму забезпечується попит на сировину , який прямо не пов'язаний з його використанням . Специфічний біржовий попит і пропозицію здійснюють біржові спекулянти .

Завданнями біржової торгівлі є :

- організація вільного процесу товарного обігу
- розвиток конкуренції
- забезпечення збалансованості попиту і пропозиції
- біржові торговельні майданчики надають гарантії виконання угод , реалізуючи принцип поставки проти платежу

перенос ризику цінових коливань з учасників ринку реального товару за допомогою механізму хеджування виявлення ціни , то є виявлення точки зору ринку на те, яка буде ціна лежачого в основі ф'ючерсного контракту товару в момент настання терміну дії контракту підвищення ліквідності та ефективності шляхом прискорення та спрощення здійснення ф'ючерських операцій

До біржовим товарам прийнято відносити стандартизовані товари масового виробництва , що володіють якісної однорідністю , сопоставимостью базисних характеристик і взаємозамінністю партій . На біржах торгують НЕ тільки товарами, але і контрактами. Будучи механізмом , що виявляє реальне співвідношення попиту і пропозиції , біржа може визначати справжню вартість товару . У сучасній біржової торгівлі значне місце займають первинні сировинні товари , такі , як зернові і технічні сільськогосподарські культури , нафтопродукти , ліс, вугілля , метали .

Біржові ціни на ці товари чуйно реагують на кон'юнктуру ринку .

Особливості та переваги роботи на біржі :

здійснюються на спеціальних торгових майданчиках ведуться по біржовим товарам, партіям , лотами в відсутності товарів здійснюються за їх опису проводяться регулярно відрізняються гласністю характеризуються вільним ціноутворенням прямо не регулюються державою ведуться посередниками підкоряються єдиним правилам по здійсненню угод , які відображені в діючих законах та статуті біржі мають спеціалізацію

Біржа при укладанні угод є контрагентом для кожної сторін і гарантує виконання ними своїх зобов'язань шляхом справляння з кожного учасника торгів заставних коштів і проведення взаємозаліку (клірингу) за

результатами кожного торгового дня. Таким чином, і програші, і виграші учасників торгів розраховуються щодня, що виключає ризик невиконання ким-небудь з учасників торгів своїх зобов'язань.

Але крім перерахованих функцій у біржі, яка торгує терміновими фінансовими інструментами, є ще одна важлива функція. Вона є інструментом, з допомогою якого учасники торгів, які бажають мінімізувати або ліквідувати свій ризик, за певну плату переносять свій ризик на тих, для кого він є прийнятним. Відзначимо, що для бірж, які торгують терміновими контрактами, ця функція є основною.

Для того, щоб біржа могла максимально ефективно виконувати свою функцію, повинні виконуватися правила ведення торгівлі, фіксації та укладення угод, зобов'язання контрагентів перед біржею та біржі перед контрагентами.

У самій загальній постановці робота з ф'ючерсними контрактами виглядає наступним чином. Виконавши необхідні організаційні формальності, оператор стає учасником строкової торгівлі на ф'ючерсній біржі. Перш ніж бути допущеним до торгів, оператор перераховує на свій рахунок в клірингової палаті біржі грошові кошти, які формують його депозитну і варіаційну маржу. Після цього оператор стає повноправним учасником біржових торгів на термінові контракти.

В ході торгової сесії учасник торгів здійснює угоди купівлі - продажу ф'ючерсних контрактів, прагнучи купити їх дешевше і продати дорожче. В кінці торгів по їх результатам визначається котирувальна ціна, яка характеризує ринкову вартість ф'ючерсних контрактів на поточний день. Якщо брокер вдало провів в біржову сесію, на його рахунок в клірингової палаті біржі нараховується прибуток. У тих брокерів, які зіграли в цей день невдало, грошові кошти списуються з рахунків. Таким чином, сума доходів щасливих брокерів дорівнює сумі витрат невдах (за вирахуванням комісійних в користь біржі як організатора торгів).

Прийнята біржею заявка надходить в торговельну секцію операційного залу, проходячи через приймальний пульта і реєстратуру, і потім пересилається в біржове кільце. Біржею може проводитися попередня фільтрація замовлень на предмет відсіву невідповідних нормативним вимогам або свідомо нереальних. При досягненні домовленості між брокером- продавцем і брокером- покупцем (у вигляді їх усного згоди про взаємоприйнятності умов) маклер фіксує угоду записом в реєстраційній карті. Така реєстрація свідчить про те, що угода укладена.

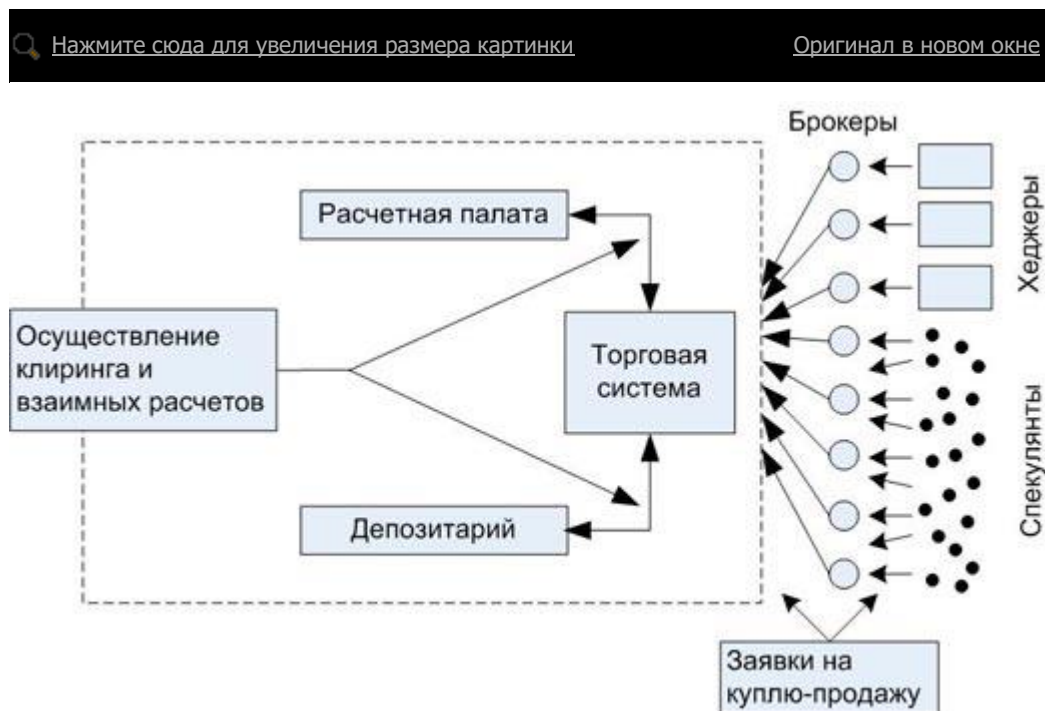
Наведене опис торгів надзвичайно спрощено в цілях полегшення сприйняття процесу в цілому. Реальна процедура торгу набагато складніше і різноманітніше. Порядок ведення у чому залежить від виду угод, а також від сталих на кожній біржі традицій, рівня оснащеності бірж площами, приміщеннями, засобами передачі і відображення інформації, обчислювальної технікою. Можливі різноманітні відгалуження від основної схеми і її варіації. В особливості сказане відноситься до знову виникають, формуються бірж, що функціонує в умовах становлення ринкових відносин.

В даний час відомі дві технологічні процедури біржових аукціонних торгів: голосові торги і електронна система ведення торгівлі. Зараз торги більшою частиною проходять в електронному вигляді з використанням спеціалізованих програм. Брокери в своїх інтересах або інтересах клієнтів виставляють в торгові системи заявки на покупку або продаж цінних паперів (валюти, товару). Ці заявки задовольняються зустрічними заявками інших торговців. Біржа веде облік виконаних угод, реалізує, організовує і гарантує розрахунки, забезпечує механізм взаємодії "поставки проти платежу" (Delivery Versus Payment, DVP).

У біржовому кільці править бал закон попиту і пропозиції, хоча він діє НЕ зовсім вільно. Ціна складається ще і в залежності від індивідуальних позицій і оцінок учасників торгу,

першу чергу брокерів-продавців і брокерів-покупців . Для фіксації і реєстрації результатів угод у структурі біржі виділяється реєстраційне бюро (комітет). Основна функція його полягає в документальному закріпленні поточної біржової ціни , на яку погодилися обидві сторони , що беруть участь в угоді . Для забезпечення грошових операцій , супутніх угоді , необхідні розрахунки проводить розрахункова палата.

Структура рынка срочных контрактов представлена на рисунке ниже.

Біржові операції - це операції , що здійснюються на біржі з цінними паперами або іншими фінансовими активами, товарами. До біржовим операціям ставляться : купівля ; продаж ; лістинг ; делістинг ; висновок опціонних , форвардних та ф'ючерсних контрактів ; котирування ; заставу ; розрахунок ; кліринг ; консалтинг; зберігання ; поставка цінних паперів.

Принципами біржової роботи виступають : 1. Приватна довіра між брокером і клієнтом 2. Гласність 3. Регулярність 4. Регулювання діяльності на основі жорстких правил.

Членами біржі можуть бути представники брокерських фірм , дилерів , банків та асоціацій . Члени біржі повинні сплатити внесок в відповідно з її статутом та можуть мати на біржі кількох представників . Члени біржі поділяються на дві кат

егорії : 1. Здійснюють операції за свій рахунок і за рахунок клієнта 2. Заключаючі угоди тільки за свій рахунок.

Члени біржі зобов'язані приймати участь в загальному зібранні засновників , сплачувати внески і дотримуватися статут біржі . Членами біржі можуть бути НЕ тільки громадяни своєї країни , а й іноземні громадяни та організації (юридичні особи) , яким в законодавчому порядку дозволено займатися підприємницькою діяльністю . Однак НЕ будь людина і не будь-яка організація може стати членами біржі . Для цього треба відповідати вимогам її статуту і мати достатній стартовий капітал , щоб сплатити досить великий пайовий внесок або купити майже настільки ж дороге брокерське місце на біржі . До того ж членом біржі можна стати тільки за рішенням біржового ради .

Основними учасниками біржових торгів є :

дилери , які самостійно торгують на свій страх і ризик, використовуючи власні гроші

брокери , які торгують по дорученням клієнтів за комісійну винагороду

фахівці , які займаються аналізом і проводять консультації

маклери , які грають на ринку (спекуляцією на біржі можуть займатися і дилери , і брокери)

організатори торгів , які забезпечують здійснення біржового процесу

керівники біржі , які відповідають за дотримання чинного законодавства і правил роботи біржі

співробітники апарату біржі , які технічно супроводжують біржову діяльність

Основними статтями доходу біржі є :

комісійна винагорода , що стягується з учасників біржових торгів , за кожен замовлення, виконаний в біржовому залі

плата за лістинг (включення товарів , цінних паперів в біржовий список)

вступні , щорічні та цільові внески членів біржі

внески на покриття поточних збитків або на створення необхідних резервів

Для

того, щоб біржа ефективно виконувала свої функції, мінімізуючи системні ризики при укладанні угод, на ній повинні функціонувати:

- чітка торгова система, що забезпечує фіксацію і висновок угод
- ефективна служба визначення і виконання взаємних зобов'язань учасників торгів і біржі, депозитарно-розрахункова (депозитарно-клірингова) палата

Структура ринку термінових контрактів представлена на малюнку нижче.

Сучасна товарна біржа - це ринок контрактів на поставку товару при відносно невеликих розмірах його реальних поставок. В даний час об'єктами біржової торгівлі виступає приблизно 70 видів продукції, на частку яких припадає близько 30% міжнародного товарообігу. Переважна кількість зарубіжних фірм в даний час є ф'ючерсними.

Виды бирж по признакам классификации

Признак классификации	Виды бирж
Вид биржевого товара	Товарные, фондовые и валютные
Принцип организации	Государственные, частные и смешанные
Статус биржи	Акционерные общества, товарищества, ООО
Формы участия посетителей в биржевых торгах	Закрытые и открытые
Номенклатура товаров	Специализированные и универсальные
Вид биржевых сделок	Реального товара, фьючерсные (опционные) и смешанные
Характер деятельности	Коммерческие и некоммерческие
Сфера деятельности	Центральные, межрегиональные и местные
Место и роль в мировой торговле	Международные, региональные и национальные

Види бірж за ознаками класифікації

ознака класифікації	види бірж
Вид біржового товару	Товарні, фондові і валютні
принцип організації	Державні, приватні та змішані
статус біржі	Акціонерні товариства, товариства, ТОВ
Форми участі відвідувачів у біржових торгах	Закриті та відкриті
номенклатура товарів	Спеціалізовані та універсальні
Вид біржових угод	Реального товару, ф'ючерсні (опціонні) і змішані
характер діяльності	Комерційні і некомерційні
Сфера діяльності	Центральні, міжрегіональні та місцеві
Місце і роль в світовій торгівлі	Міжнародні, регіональні та національні

В принципі, всі біржі світу мають подібні організаційні структури . У структуру кожної біржі входять :

- ревізійна комісія
- арбітражна комісія
- котировальная комісія
- маклеріат
- розрахунково-клірингова палата (клірингова палата)
- довідково-інформаційний відділ
- комісія по прийому членів
- бюро товарних експертиз
- відділи реклами , маркетингу , економічного аналізу , зовнішніх зв'язків , консалтингу , технічного забезпечення ,
- адміністративно-господарський відділ
- комісія по біржовий етики
- тарифно транспортний відділ

5. Ринкове ціноутворення

Традиційна біржова торгівля заснована на принципах подвійного аукціону , коли покупці підвищують ціну попиту , а продавці - знижують . При збігу ціни полягає угода . Правила торгівлі на біржі передбачають певний механізм встановлення ціни на цінні папери. Для встановлення ринкової ціни використовується кілька механізмів .

аукціони

Аукціонна система найбільш відома і застосовується частіше за все для первинного розміщення або продажу не дуже ліквідних паперів. Вона передбачає збір заявок з подальшим їх порівнянням і вибором найбільш привабливих для контрагента. Є кілька її варіантів , що розрізняються умовами подачі заявок і укладання угод .

Голландський аукціон передбачає, що продавець, призначивши наперед завищену стартову ціну, починає її знижувати, поки НЕ знайдеться покупець.

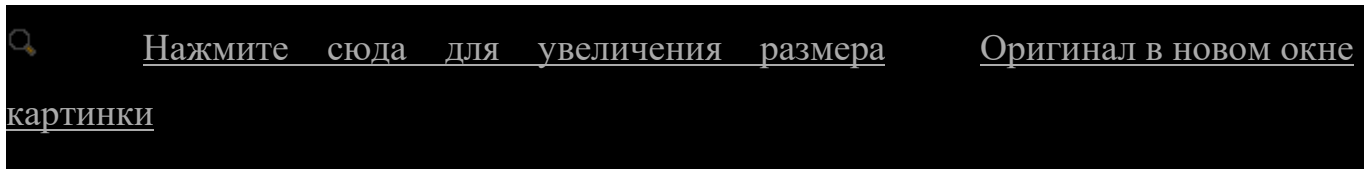
Англійська аукціон передбачає пряму боротьбу між покупцями, послідовно підвищують ціну на запропонований лот. Покупцем виявляється той, чия пропозицію залишиться останнім.

Закритий аукціон передбачає попередній збір заявок з подальшим вибором з них найбільш привабливою.

Система з маркет-мейкерами (quote-driven system) зазвичай застосовується для паперів з обмеженою ліквідністю. Всі учасники торгів діляться на дві групи - маркет мейкери та маркет тейкером. Маркет мейкери беруть на себе зобов'язання підтримувати котирування, тобто публічні зобов'язання купувати і продавати дані папери з оголошеними цінами. В обмін на таке зобов'язання інші учасники торгів (маркет тейкером) мають право укладати угоди тільки з маркет-мейкерами. Дуже умовно можна зіставити маркет мейкерів з продавцями, постійно стоять на ринку, а маркет тейкером - з покупцями, які приходять туди і, порівнявши пропозиції продавців, вибирають найбільш вигідне, але купують тільки у продавців.

Система, заснована на заявках (order-driven system), передбачає подачу на торги одночасно заявок на покупку і на продаж. Якщо ціни двох заявок збігаються, угода виконується. Ця система використовується для найбільш ліквідних паперів, коли немає недоліку в заявках.

Система зі спеціалістами передбачає виділення учасників - фахівців, які служать посередниками між брокерами, що подають їм свої заявки. Фахівці роблять висновок угоди від свого імені з усіма учасниками торгів. Їх прибуток з'являється в результаті гри на дрібних коливаннях курсу, які вони в обмін зобов'язані згладжувати.

Технологічно будь-яка з систем може бути реалізована як "на підлозі", так і за допомогою електронних мереж зв'язку . У разі біржовий торгівлі для прискорення і з дешевлення угод широко застосовується їх стандартизація . Договори купівлі - продажу на біржі також строго стандартизовані , в них заздалегідь включені всі умови угоди , крім імен учасників та ціни .

Однак , незважаючи на це , можна виділити два основних способи проведення біржових торгів .

1) Відкриті аукціонні торги, коли відбувається безперервне зіставлення цін на покупку і цін на продаж. Продавець поступово знижує ціну , а покупець поступово її підвищує . Угода відбувається тоді , коли ціни покупця і продавця сходяться .

Отримавши наказ, брокер йде в відповідний сектор і знайомиться з поточної котируванням по даному виду цінних паперів. Під котируванням тут розуміється зіставлення найбільш високої ціни попиту (ціни " bid ") і найбільш низькою ціни пропозиції (ціни " offer "). Припустимо, що брокер отримав від клієнта заявку на покупку 300 акцій компанії "Дельта" по максимальній ціні 45 дол . за штуку. Підійшовши до стійці , він виявив наступну котирування : 43,5 (попит) - 47 (пропозицію), 300 на 400. Це означає , що є замовлення на покупку 300 акцій по ціні 43,5 дол . і заявка на продаж 400 акцій по ціні 47 дол . Різниця між ціною продавця і ціною покупця називається р

озривом чи спредом . Якщо б брокер мав ринковий наказ, то він відразу міг би купити 300 акцій по 47 дол . за штуку. В даному прикладі брокер має лімітований замовлення і не може придбати акції по ціні 47 дол . за штуку. Однак якщо запропонована їм ціна знаходиться всередині розриву , то він може запропонувати свою ціну покупки.

Таким чином, з'являється нова котирування : 45 (попит) - 47 (пропозицію), 300 на 400. Якщо знайдуться бажаючі знизити ціну і продати акції по ціні 45 дол . за штуку, то в такому випадку брокер виконає зроблений йому замовлення.

2) Другий спосіб торгівлі цінними паперами - це торгівля на замовлення.

В даний час торгівля по замовленнях здійснюється з допомогою використання сучасної електронної техніки . Замовлення вводяться в комп'ютер , в певний момент часу введення замовлень припиняється , і комп'ютер розраховує ціну реалізації , при якій може бути укладено найбільшу кількість угод . Після цього брокери з допомогою маклера фіксують угоди . Але перший і другий способи дуже схожі один на одного.

3)

На основі світового фінансового змови , коли котируваннями в своїх цілях управляє невелика група фінансистів . Але це теорія бездоказова .